

PRIM MINISTRU

1276 / 2020
2007-2020

396, 20.08.2020

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind instituirea unor măsuri pentru stimularea activității și reducerea efectelor crizei sanitare în sectorul de turism*, inițiată de domnul deputat PSD Marcel Ciolacu împreună cu un grup de parlamentari PSD (Bp. 335/2020).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare instituirea de măsuri privind stimularea activității și reducerea crizei sanitare în sectorul de turism, printre acestea, numărându-se, în principal, următoarele:

- La art.I - eşalonarea plății impozitului aferent veniturilor din salarii pentru sectorul HORECA, pe o perioadă de 3 luni după încetarea stării excepționale. Pentru societățile care nu accesează facilitatea de eşalonare se acordă o bonificație de 10% din sumele plătite la termenul prevăzut de lege.

- La art.II - pentru reducerea costurilor suportate de populație, se propune ca, până la sfârșitul anului 2020, serviciile de cazare, restaurant și transport în scopuri turistice să fie scutite de taxa pe valoarea adăugată brută.

- La art.III - pentru anul 2020 și 2021, se propune ca statul să susțină contravaloarea tichetelor de vacanță acordate de oricare dintre angajatori, în cuantum de maxim 1450 lei/angajat.

- La art.IV - sprijinirea agențiilor turistice care au emis pachete turistice până la instituirea stării de urgență, pentru a amâna returnarea

sumelor încasate de la clienți prin instituirea unui sistem de vouchere prin care pachetele de servicii care nu au mai putut fi prestate să fie reprogramate.

- La art.V - stimularea investițiilor prin instituirea Programului pentru susținerea financiară a investițiilor publice și private din stațiunile balneare sau balneoclimaterice, prin acordarea unui ajutor nerambursabil și prin garantarea de către stat a 50% din creditele pentru investiții de către societățile înființate în conformitate cu prevederile *Legii societăților comerciale nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

II. Observații

1. În ceea ce privește măsurile de la art. I

Prima măsură propusă constă în eșalonarea plății impozitului aferent veniturilor din salarii pe o perioadă de 3 luni după încetarea stării excepționale pentru următoarele activități:

- Cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;
- Serviciile de restaurant și catering.

Menționăm că eșalonarea impozitului aferent veniturilor de la alin.(5) al art.80 nu se află în sfera de reglementare a *Codului fiscal*, ci reprezintă o modalitate de colectare a obligațiilor fiscale la bugetul de stat specifică dispozițiilor Codului de procedură fiscală.

Având în vedere faptul că aspectul nu se circumscrie scopului și sferei de reglementare a *Codul fiscal*, precizăm că modificarea *Codului fiscal* în sensul propus la alin.(5) al art.80 din inițiativa legislativă nu se justifică, întrucât eșalonarea este deja reglementată în *Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, eșalonarea la plată reglementată în *Legea nr.207/2015* permite acordarea eșalonărilor la plată de către organul fiscal central, la cererea debitorului, după cum urmează:

- pe o perioadă de cel mult 1 an în cazul debitorilor cu risc fiscal mic, caz în care aceștia trebuie să constituie o garanție în valoare de minimum 20% din sumele care pot face obiectul eșalonării la plată, precum și a penalităților de întârziere care pot face obiectul amânării la

plată. În acest caz, pe lângă penalitățile de întârziere se amână la plată în vederea anulării și un procent de 50 % din dobânzi;

- pe o perioadă de maxim 5 ani, în situația în care debitorul deține bunuri în proprietate, dar acestea sunt insuficiente pentru a constitui garanțiile prevăzute de lege. În acest caz, penalitățile de întârziere nu se amână la plată, se includ în eșalonare și nu se anulează;

- pe o perioadă de maxim 5 ani, situație în care debitorul beneficiază și de amânarea la plată în vederea anulării penalităților de întârziere, în condițiile acestui act normativ. În acest caz, debitorii trebuie să constituie garanții care să acopere sumele eșalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eșalonării la plată (nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere), plus un procent de până la 16% din sumele eșalonate la plată, în funcție de perioada de eșalonare la plată. La finalizarea eșalonării, respectiv atunci când sumele eșalonate la plată au fost stinse în totalitate și au fost respectate condițiile de menținere a eșalonării la plată, debitorul beneficiază de anularea penalităților de întârziere amânate la plată (0,01% pentru fiecare zi de întârziere);

- pe o perioadă de maxim 6 luni, pentru situația în care debitorul nu deține bunuri în proprietate și nu poate constitui niciun fel de garanție. În acest caz, penalitățile de întârziere nu se amână la plată, se includ în eșalonare și nu se anulează.

De asemenea, menționăm și alte efecte ale eșalonării la plată:

- pe perioada eșalonării la plată, se suspendă executarea silită a sumelor care fac obiectul eșalonării la plată;

- pentru menținerea valabilității eșalonării la plată trebuie respectate anumite condiții printre care plata, într-un anumit termen, a obligațiilor fiscale care nu au format obiectul eșalonării la plată, precum și cele născute după emiterea deciziei de eșalonare la plată. În situația în care aceste datorii pot fi împovărătoare pentru contribuabil, din cauza cuantumului lor, se poate solicita eșalonarea la plată și a acestora, cu condiția redimensionării corespunzătoare a garanției;

- pe perioada eșalonării la plată nu se datorează penalități de întârziere;

- anularea penalităților de întârziere la finalizarea cu succes a eșalonării pentru debitorii care au accesat eșalonarea cu garanții suficiente sau au fost încadrați ca debitori cu risc fiscal mic.

Pe de altă parte, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare* și *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.90/2020 pentru modificarea*

Ordonanței Guvernului nr.6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative, s-a stabilit că, pentru toate impozitele și taxele scadente începând cu data de 21 martie 2020, nu se datorează obligații fiscale accesorii până la data de 25 iunie 2020, ceea ce înseamnă că aceste obligații pot fi achitate oricând de debitor, funcție de disponibilitățile sale bănești.

De asemenea, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale*, s-a stabilit că nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru ratele de eșalonare achitate cu întârziere din graficul de eșalonare aflat în curs.

Prin urmare, nu susținem măsura propusă la art.I privind eșalonarea la plată a impozitului aferent veniturilor din salarii și a veniturilor asimilate salariilor realizate pe perioada stării de urgență și a stării de alertă, deoarece este implementată deja prin legislația actuală, respectiv prin *Legea nr.207/2015*.

Totodată, semnalăm că norma este lipsită de claritate, având în vedere că „*stare excepțională*” a cărei încetare determină începutul perioadei de eșalonare, nu beneficiază de o reglementare proprie și de un regim juridic. Totodată, semnalăm că și modalitatea de redare a „*activităților*” pentru care se instituie eșalonarea plății impozitului aferent veniturilor din salarii și veniturilor asimilate salariilor este lipsită de claritate, fiind necesar ca acestea să poată fi identificate prin menționarea codurilor CAEN corespunzătoare, astfel încât să poată fi identificată cu precizie sfera beneficiarilor. De asemenea, pentru asigurarea concurenței loiale și cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție în domeniul HORECA, apreciem că era necesar ca măsura instituită să aibă în vedere toți contribuabilii din domeniu aflați în situații similare. În caz contrar, norma ar putea fi contrară art. 45 și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) din *Constituția României*.

2. A doua măsură propusă constă în acordarea unei bonificații de 10% din sumele plătite la termen, în cazul în care contribuabilii care ar putea beneficia de măsura eșalonării mai sus menționată nu accesează această facilitate.

Referitor la măsura formulată la alin.(6) al art.80, prin care se propune acordarea bonificației de 10% pentru plata impozitului aferent veniturilor din salarii și asimilate salariilor realizate pe perioada stării de urgență sau a stării de alertă la termenul prevăzut la art.80 alin.(1) din *Codul fiscal*, precizăm că acordarea de bonificații la plata obligațiilor

fiscale aferente veniturilor impozitate prin aplicarea regimului de reținere la sursă trebuie să se facă cu respectarea principiului constituțional al egalității de tratament între persoane aflate în aceeași situație juridică, ori propunerea se rezumă strict la domeniul ”*hoteluri și restaurante*”.

Totodată, precizăm că propunerea privind exceptarea de la prevederile art.80 alin.(1) din *Legea nr.227/2015*, presupune acordarea bonificației de 10% numai pentru plătitorii care au ca perioadă de raportare luna, fiind excluși, în acest caz, cei care raportează obligațiile fiscale aferente veniturilor din salarii la trimestru.

În același timp, având în vedere că propunerea legislativă se adresează doar anumitor domenii de activitate, și ținând cont că legislația fiscală trebuie aplicată în mod unitar tuturor contribuabililor, considerăm că reglementarea instituie tratamente fiscale discriminatorii între contribuabili, inclusiv față de cei care își desfășoară activitatea în alte domenii de activitate și care au fost afectați de pandemia de COVID - 19.

De asemenea, semnalăm apariția unei posibile interpretări asupra aplicării retroactive a măsurii propuse, având în vedere că termenele de declarare și de plată ce fac obiectul propunerii sunt depășite la data intrării în vigoare a legii, motiv pentru prevederile alin.(6) al art.80 nu pot fi aplicabile.

Referitor la măsura, conform căreia bonificația se acordă doar societăților care nu își vor majora prețurile/tarifele serviciilor și bunurilor livrate cu mai mult de 10% față de aceeași perioadă a anului precedent, considerăm că din punct de vedere tehnic, implementarea acesteia este dificilă, întrucât este necesară o analiză punctuală a fiecărei societăți. De asemenea, menționăm că măsura propusă are un caracter retroactiv, având în vedere că la data intrării în vigoare a legii, contribuabilii vizați de măsura propusă au avut termen de declarare și de plată anterior (de exemplu, pentru veniturile lunii aprilie, 25 mai).

Considerăm că măsurile propuse în beneficiul acestor operatori economici pot fi implementate numai în baza unei scheme de ajutor de stat, având ca obiectiv depășirea efectelor produse de pandemia de COVID – 19, schemă care trebuie elaborată în baza Cadrului Temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul actualei epidemii de COVID – 19.

3. În ceea ce privește măsura de la art. II

Măsura propusă constă în scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată pentru anumite prestări de servicii și/sau livrări de bunuri,

începând cu luna următoare intrării în vigoare a propunerii legislative și până la data de 31.12.2020.

Această măsură are un caracter selectiv, fiind vizate numai anumite activități economice, precum:

a) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

b) serviciile de restaurant și de catering, cu excepția băuturilor alcoolice, altele decât berea care se încadrează la codul NC 22 03 00 10;

c) transportul de persoane cu trenurile sau vehiculele istorice cu tracțiune cu aburi pe linii înguste în scop turistic sau de agrement;

d) transportul de persoane utilizând instalațiile de transport pe cablu - telecabină, telegondolă, telescaun, teleschi - în scop turistic sau de agrement;

e) transportul de persoane cu vehicule cu tracțiune animală, folosite în scop turistic sau de agrement;

f) transportul de persoane cu ambarcațiuni folosite în scop turistic sau de agrement;

g) vânzarea de către agențiile turistice a serviciilor de călătorie, excursii, transport și cazare, cu ridicata sau amănuntul, către publicul larg și clienți comerciali.

Legislația națională în domeniul TVA, în speță Titlul VII din *Legea nr.227/2015*, este armonizată cu prevederile comunitare în domeniul TVA, inclusiv în ceea ce privește scutirile de TVA prevăzute de *Codul fiscal*.

Având în vedere faptul că România trebuie să respecte obligațiile ce decurg din statutul de stat membru al Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește legislația în materie de TVA, o modificare a prevederilor Codului fiscal prin introducerea unor prevederi care nu sunt conform legislației comunitare, ar însemna o încălcare a acquis-ului comunitar.

Totodată, menționăm că unul dintre principiile fundamentale care guvernează sistemul TVA este principiul neutralității taxei. Potrivit acestui principiu, persoanele impozabile aflate în situații similare și care efectuează operațiuni similare, trebuie să fie supuse unor niveluri similare de impozitare.

În plus, pentru operațiunile menționate la lit.a)-f) ale art.II al propunerii legislative se aplică cota redusă de TVA de 5% prevăzută la art.291 alin.(3) lit. d), e), g), h), i) și j) din *Codul fiscal*.

Menționăm că, pe de o parte, implementarea, chiar și pentru o perioadă determinată de timp, a altor scutiri de TVA decât cele prevăzute

de *Directiva 112/2006/CE a Consiliului privind sistemul comun al TVA* nu este permisă de acquis-ul comunitar, pe care România trebuie să-l respecte în calitate de stat membru al Uniunii Europene, iar pe de altă parte, condiționarea regimului de TVA aplicabil de majorarea prețurilor și/sau tarifelor serviciilor față de aceeași perioadă a anului precedent, contravine principiului neutralității fiscale.

4. În ceea ce privește măsura de la art. III

Măsura propusă constă în suportarea de la bugetul de stat a tichetelor de vacanță, acordate de oricare dintre angajatori pentru anii 2020 și 2021 în cuantum maxim de 1450 lei/angajat, fără însă a se preciza din bugetul cărui ordonator principal de credite se asigură contravaloarea tichetelor de vacanță.

Precizăm că această măsură are un caracter general, deoarece aceasta se acordă indiferent de tipul de angajator și se aplică societăților comerciale care nu își vor majora prețurile și/sau tarifele serviciilor și bunurilor livrate, cu mai mult de 10% față de aceeași perioadă a anului 2019.

Voucherele de vacanță au fost introduse în anul 2009 prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, cu modificările și completările ulterioare*, care, la art.1, prevede astfel :

„(2) *Instituțiile publice, astfel cum sunt definite la art.2 alin.(1) pct.30 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art.2 alin.(1) pct.39 din Legea nr.273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, acordă, anual, în perioada 1 ianuarie 2019 - 31 decembrie 2020, vouchere de vacanță în cuantum de 1.450 lei pentru un salariat.*

(3) *Voucherele de vacanță se acordă în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de stat sau, după caz, în bugetele locale, pentru unitățile din domeniul bugetar, și în limitele sumelor prevăzute cu această destinație în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori.*

(4) *Nivelul maxim al sumelor care pot fi acordate salariaților sub formă de vouchere de vacanță de către alți angajatori decât cei prevăzuți la alin.(2) reprezintă contravaloarea a maximum șase salarii de bază minime brute pe țară, garantate în plată, pentru un salariat, în*

decursul unui an fiscal. Salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată este cel stabilit în condițiile legii.

(5) Voucherele de vacanță sunt integral suportate de către angajator, în condițiile art.3.”

Prin Legea nr.165/2018 privind acordarea biletelor de valoare a fost unificată legislația în domeniul biletelor de valoare.

Astfel, la art.34 lit.a) din Legea nr.165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare, așa cum acesta a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.107/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, se prevede că actul normativ intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2019, cu excepția art.24-27, prin care se reglementează voucherele de vacanță, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2021.

De asemenea, conform dispozițiilor art.34¹ din Legea nr.165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 1 ianuarie 2021, prevederile acestui act normativ nu se aplică voucherelor de vacanță.

Totodată, art.36 alin.(2) din actul normativ menționat mai sus prevede că, la data de 1 ianuarie 2021, se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță.

Astfel, din coroborarea prevederilor legale menționate reiese faptul că, până la finalul anului în curs, în domeniul voucherelor de vacanță, cadrul legal aplicabil este reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr.8/2009 privind acordarea voucherelor de vacanță, cu modificările și completările ulterioare, și nu de Legea nr.165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare, iar în aceste condiții, precizăm că modificarea art.25 din Legea nr.165/2018, cu modificările și completările ulterioare, ale cărei dispoziții intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2021, nu poate fi aplicată în forma redată la art. III din propunerea legislativă.

5. În ceea ce privește măsura de la art. IV

Măsura propusă vizează agențiile turistice și constă în posibilitatea amânării returnării sumelor încasate de la clienți prin instituirea unui sistem de vouchere prin care pachetele de servicii care nu au mai putut fi prestate să fie reprogramate.

Prin această măsură nu se acordă sprijin direct/indirect din partea statului agențiilor de turism, ci se instituie posibilitatea modificării

clauzelor contractuale ale pachetelor turistice deja contractate anterior sau pe perioada stării de urgență/de alertă.

6. În ceea ce privește măsurile de la art. V

Măsurile propuse prin instituirea “*Programului pentru modernizarea și dezvoltarea stațiunilor balneare*” constau într-un ajutor de minimis și/sau garantarea de către stat a unei părți din creditele pentru investiții contractate de beneficiarii programului.

În ceea ce privește acordarea ajutorului de minimis, se prevede instituirea unei scheme de minimis.

Menționăm că, potrivit prevederilor art.XXII din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare*, *Programul de finanțare a investițiilor pentru modernizarea și dezvoltarea stațiunilor balneare* s-a transformat în *Programul pentru modernizarea și dezvoltarea infrastructurii balneare* și s-a transferat, împreună cu bugetul aferent, de la Comisia Națională de Strategie și Prognoză la Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

De asemenea, considerăm că nu mai este necesară crearea unui cadru legal de finanțare a acestui program, el fiind deja instituit prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.114/2018 privind instituirea unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare*.

În ceea ce privește garanțiile de stat, acestea vor fi de maxim 50% din valoarea creditului contractat de investitor, excluzând dobânzile și comisioanele aferente.

Garanția se va acorda în condiții de piață și poate fi acordată inclusiv beneficiarilor ajutorului de minimis.

În contextul celor menționate mai sus, considerăm că măsura garantării de stat a creditelor nu implică elemente de natura ajutorului de stat.

În ceea ce privește ajutorul de minimis, acesta poate fi implementat în condițiile respectării *Ordonanței de urgență a Guvernului nr.77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare* și a *Regulamentului (UE) nr. 1407/2013 al Comisiei privind aplicarea art.107 și 108 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de minimis*.

Totodată, precizăm că administratorul schemei de ajutor de minimis trebuie să fie Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri, autoritatea publică centrală responsabilă cu elaborarea și implementarea politicilor în sectorul turismului.

Din *Expunerea de motive* reiese că se intenționează adoptarea unor măsuri de sprijinire a sectorului de turism din cauza situației generate de pandemie, astfel încât turismul să se poată redresa economic după perioadele în care activitățile din acest sector au fost limitate.

În prezent, este în derulare Programul IMM Invest, aprobat prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.110/2017 privind Programul de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii - IMM INVEST ROMÂNIA, cu modificările și completările ulterioare*, program care poate fi accesat de o parte dintre beneficiarii eligibili din Programul propus, în condiții de costuri mult mai avantajoase decât cele propuse prin inițiativa legislativă.

Prin intermediul *Programului IMM Invest România*, statul român garantează în procent de 80% sau 90% creditele de investiții și creditele/liniile de credit aferente capitalului de lucru contractate de microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii și întreprinderi mici cu capitalizare de piață medie într-o limită de maxim 10 milioane lei pentru creditele de investiții și 5 milioane lei pentru creditele/liniile de credit pentru capital de lucru, diferențiat în funcție de mărimea și volumul de activitate al solicitantului. Durata maximă a creditelor de investiții poate fi de 6 ani, iar a creditelor/liniilor de credit pentru capital de lucru de 3 ani cu posibilitatea de prelungire încă 3 ani. Creditele bancare contractate de beneficiarii eligibili sunt garantate prin intermediul Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii (FNGCIMM).

În cadrul programului, până la data de 31 decembrie 2020, se suportă dintr-un grant dobânda aferentă creditelor, în cadrul unei scheme de ajutor de stat, cu posibilitatea prelungirii cu încă doi ani, în funcție de evoluția situației economice.

De asemenea, o serie de comisioane, respectiv comisionul de administrare datorat de beneficiar FNGCIMM și comisionul de risc datorat de beneficiar Ministerului Finanțelor Publice, sunt suportate integral de stat pe întreaga perioadă de acordare a garanției de stat, prin intermediul schemei de ajutor de stat.

Pentru anul 2020, plafonul total al garanțiilor care pot fi acordate în cadrul Programului este de 30.000.000.000 lei.

Referitor la garantarea de către stat a finanțărilor contractate de către societățile comerciale, menționăm următoarele:

- dacă în cazul măsurilor fiscale stabilite prin inițiativa legislativă, acestea se referă strict la anul 2020 și la efectele asupra anului 2021, în cazul garanțiilor de stat care ar fi acordate pentru finanțări în sectorul balnear sau balneoclimateric nu se specifică o perioadă de derulare a Programului pentru modernizarea și dezvoltarea stațiunilor balneare.

- fundamentarea acestui program trebuie să aibă în vedere definirea clară și numărul potențialilor beneficiari, precum și precizarea condițiilor aferente garantării creditelor de către stat pentru a se putea analiza impactul asupra bugetului de stat pe perioada derulării Programului.

Astfel, ar fi trebuit să se utilizeze o structură similară cu cadrul legal aplicabil *Programului IMM Invest România*, din care să rezulte următoarele:

- tipul, valoarea maximă și maturitatea creditelor care pot fi contractate de beneficiari;

- plafonul de garantare;

- nivelul maxim al dobânzilor, detalii privind prima de garantare;

- structura garanțiilor solicitate beneficiarilor eligibili (ipoteca pe activul finanțat din credit etc.), precum și modalitatea de recuperare a sumelor de către organele competente în situația executării garanției de stat;

- în ceea ce privește mecanismul de garantare, conform cadrului legal existent privind datoria publică, singura entitate care poate emite garanții de stat este Ministerul Finanțelor Publice care, la rândul său poate delega această competență altor entități mandatate prin lege în acest scop, cum ar fi FNGCIMM sau FRC, prin derogare de la prevederile art.4 alin.(2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr.64/2007 privind datoria publică, cu modificările și completările ulterioare*. În cuprinsul propunerii legislative nu este specificat mecanismul de garantare de către stat, și anume mandatarea unei instituții pentru emiterea de garanții în nume și în cont stat în favoarea instituțiilor de credit care urmează să acorde credite beneficiarilor eligibili în cadrul programului;

- trebuia corelat mecanismul de acordare a unui ajutor nerambursabil cu garantarea de către stat a finanțărilor contractate de beneficiari, deoarece are impact asupra stabilirii valorii maxime a creditelor ce pot fi contractate cu garanție și asupra plafonului de garanții pe program;

- în ceea ce privește alin.(7) al art.V, unde se specifică doar că beneficiarii de garanții de stat nu trebuie să se afle în dificultate, prevederile trebuiau completate corespunzător cu dispozițiile legale aplicabile firmelor în dificultate.

Menționăm că, potrivit prevederilor art.39 din *Ordonanța Guvernului nr.58/1998 privind organizarea și desfășurarea activității de turism în România, cu modificările și completările ulterioare*, statul sprijină susținerea financiară a autorităților administrației publice locale, în completarea surselor proprii ale acestora, pentru finanțarea documentațiilor tehnice, respectiv studii de fezabilitate, proiecte tehnice, alte studii de specialitate, precum și a lucrărilor de execuție aferente programelor și obiectivelor de investiții în turism.

Sumele necesare realizării documentațiilor și lucrărilor de execuție a obiectivelor de investiții în turism aflate în proprietatea sau în administrarea autorităților administrației publice locale se asigură din fonduri externe nerambursabile, de la bugetul de stat și din bugetele locale, prin bugetul unităților administrativ-teritoriale.

În acest sens, pentru anul 2020, în bugetul aprobat Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri prin *Legea bugetului de stat pe anul 2020 nr.5/2020*, la capitolul 87.01 "Alte acțiuni economice", titlul 51 "Transferuri între unități ale administrației publice" pentru finanțarea obiectivelor de investiții în turism sunt prevăzute credite de angajament și credite bugetare în sumă de 5.000 mii lei.

Menționăm că deficitul estimat conform rectificării bugetare este de 6,7% pentru anul 2020, pe când Comisia Europeană estimează 9,2% pentru anul 2020 și 11,4% pentru anul 2021.

Totodată, întrucât nu este menționat impactul bugetar și având în vedere că măsurile propuse la art.I-III și V conduc la diminuarea veniturilor și majorarea cheltuielilor bugetare, se impune respectarea cerințelor prevederilor art.15 din *Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, privind evaluarea modificărilor bugetare determinate de implementarea măsurilor propuse și stabilirea măsurilor avute în vedere pentru acoperirea minusului de venituri și a majorării cheltuielilor bugetare, astfel încât să nu determine influențe asupra deficitului bugetar, precum și respectarea prevederilor art.15 și art.21 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr.69/2010, republicată*.

De asemenea, precizăm că proiectul de act normativ trebuia corelat atât cu actele normative aprobate de Guvern, cât și cu cele adoptate

de către Parlament, prin care au fost luate o serie de măsuri de politică fiscală și în domeniul procedurii fiscale, precum și de măsuri de protecție socială, de reducere a impactului negativ generat de criza epidemiologică determinată de pandemia de COVID-19.

În acest sens, semnalăm că o serie de măsuri fiscale în favoarea contribuabililor din domeniul HORECA au fost adoptate prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene*. Prin urmare, era necesară corelarea celor două acte normative, în vederea evitării eventualelor paralelisme legislative.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Ludovic ORBAN

PRIM-MINISTRU

SENATUL ROMÂNIEI